

[Bodil Koch.]

nære et naivt håb om, at kulturministeren vil gøre vort ændringsforslag til lovforslag nr. 206 om kulturhistoriske lokalmuseer til sit.

Jeg kan i og for sig føle mig lidt ked af at stå her og gøre mig så meget ud til bens over den dårlige tid, vi har haft; men det har været umådelig skuffende for den, der virkelig havde glædet sig til at have god tid til at arbejde med disse ting. Vi overser ikke fra mit partis side den store arbejdsindsats fra kulturministerens og embedsmændenes side, der lå bag betænkning nr. 517, og vi glemmer heller ikke, at ministerens sygdomsperiode uundgåeligt virkede ind på lovforslagene alt for sene fremsættelse. Derfor skal mine sidste ord trods alt være en tak til ministeren for den positive holdning, som vi, som jeg allerede nævnedes før, har mødt i folketingsudvalget. Jeg føler mig overbevist om, at kulturministeren gerne var gået videre, end sket er, med at udvide museernes økonomiske arbejdsbaggrund. Ordføreren for selve det radikale venstre brugte ved første behandling den vending, så vidt jeg erindrer, at han var tilbøjelig til at mene, at den højtærede minister for kulturelle anliggender for tilfældet havde ladet den for ham særegne beskedenhed influere stærkere på forslaget; end almindelig praksis ville have mulighed for at honorere. Det synes jeg nok der er noget om.

Jeg tror, at alle i folketingsudvalget oprigtigt vil takke ministeren for, at lovene allerede vil komme til revision i 1970-71; der er nok at tage fat på, som vi har måttet lade ligge helt i denne omgang. Der spores ud over landet en slags museumskrise, idet der viser sig en meget glædelig forståelse for, at de nye arbejdsmetoder er nødvendige, hvis dansk ungdom og befolkningen som helhed ikke skal tro, at et museum er et sted, hvor fortiden indkapsles og stivner, men at det er et kulturcenter, der forbinder levende fortid med frugtbar fremtid. Hvad enten nu kulturministeren vil tage det ekstraordinære skridt at godtage ændringsforslaget eller ej, stemmer vi naturligvis med mere eller mindre betonet glæde for de foreliggende lovforslag. Men jeg synes, det ville være nyt og lovende, hvis kulturministeren inden tredje behandling kunne tænke sig at skaffe bevillinger til landsdelsmuseerne, så de fik en bedre chance for at virkeliggøre

bare en lille smule af de visioner, som ministeren så smukt gav udtryk for i sin kulturbetænkning.

Lovforslaget om Willumsen-museet kan vi ganske tiltræde i den form, det har. Med de andre lovforslag synes jeg nok man slår vinduerne op for nye perspektiver i fremtiden, men de åbner ikke i tilstrækkelig grad døren, så museumsfolkene kan træde ud og allerede nu arbejde stærkt og kraftigt i det nye fremtidsperspektiv.

Gudrun Jensen: Lovforslagene har været underkastet en ganske grundig udvalgsbehandling, hvorom jeg i det store og hele kan henvise til betænkningen. Herudover skal jeg knytte nogle enkelte bemærkninger til forslagene her ved anden behandling.

Det har glædet mig, at Dansk kulturhistorisk Museumsforening, der har haft foretræde for udvalget, har anerkendt de forbedringer af de økonomiske muligheder for museumsarbejdet, forslaget om de kulturhistoriske museer indeholder, og det videregående perspektiv, som den nye lov vil rejse for en folkelig-pædagogisk virksomhed på dette område.

Det kan ikke undre, at museumsfolkene gerne havde set yderligere økonomiske forbedringer gennemført ved statens hjælp, men vi må give ministeren ret, når han over for udvalget har udtrykt betænkeligheder ved at gå med til en sådan forøget statsstøtte i den aktuelle finansielle situation. Riget fattes nu som så ofte før penge. Alt håb lades dog ikke ude for museerne, da der i akutte situationer kan blive tale om ekstraordinære tilskud over de i lovforslaget omtalte rådighedsbeløb.

Vi er alle enige om at fremskynde revisionen af lovene om kulturhistoriske lokalmuseer og om statstilskud til kunstmuseer et år til folketingsåret 1971-72. Der er naturligt nok også enighed om, at alle 3 love først skal træde i kraft den 1. juli i år i stedet for den 1. april.

Allerede ved første behandling af lovforslagene blev der vist fra alle sider udtalt stor sympati for den adgang til at intensivere det kulturformidlende arbejde, som hermed åbnes. Udvalgsarbejdet har bekræftet disse intentioner, som også mit parti deler.

Jeg kan endelig tilslutte mig tanken om oprettelse af en konservatorskole på det kgl.